

JAKUB

ZPRAVODAJ PŘÍBRAMSKÉ FARNOSTI SV. JAKUBA

8

nákl. na tištěné číslo 7 Kč

ΑΩ

XXIII. ročník, 27.9.2015

Slovo úvodem

Milí přátelé, týden se s týdnem sešel, a tak nadešel čas na dalšího Jakuba, zpravodaj naší farnosti. Tentokrát je Jakub ve zcela ojedinělé sazbě a formátu. Náš dvorní sazeč Vojta Havlíček totiž požádal o chvíli volna. Nebojte se ale, příště už by měl Jakub zase být v obvyklém formátu.

O sv. Václavovi jsme psali už minule, proto se tentokrát zaměříme na sv. anděly strážné, jejichž svátek si připomínáme 2.10. V našem seriálu o rodinách z farnosti se blíže seznámíme se Soukupovými z Příbrami, nenecháme nepovšimnuty ani termíny výuky náboženství, krátký popis nových webových stránek farnosti, typy na to, co stojí za přečtení, informace ze života světové církve, rozhovor s panem Fryšem o stavu rekonstrukce Sv. Hory, a v neposlední řadě také malý rébus (nejen) pro děti. Ať Vám čtení Jakuba udělá radost.

JS

- › návštěvě o. biskupa Václava Malého, tzn. 11.10.2015 po mši sv. Oběd bude objednan v nemocniční kuchyni za cca Kč 70,- za porci. Podrobnosti budou upřesněny v ohláškách.
- › Termíny výuky náboženství jsou uvedeny v tabulce níže.
- › Zasedání farní rady se bude konat ve středu 30.09.2015 od 19:00 hod.
- › Spolčo 14-19 let se bude scházet jednou za čtrnáct dní v úterý odpoledne, resp. na večer. Bližší informace u Terežky Ježkové na jezkova.t@gmail.com.
- › Nejbližší víkendovka pro mládež v Praze – Kunraticích proběhne 20.-22.11.2015. Více na www.centrumnazaret.cz.
- › Společenský večer bude v sobotu 16.01.2015 od 19:00 hod. Hrát bude reprodukováná hudba Dohnal Dancing.
- › Už nyní se lze přihlašovat na Světové dny mládeže, které se budou konat 25.-31.7.2016 v polském Krakově.

VÍTE TO?

- › **Příjmy** farnosti za měsíc srpen 2015 činily Kč 13.907,- (sbírky Kč 3.907,-, dary Kč 10.000,-). Výdaje za tentýž měsíc činily **Kč 6.050,-** (režie Kč 550,- pneu Kč 2.000, Kč 3.500,- vývěsní skříňka).
- › **Dětskou mši sv.** budeme slavít první neděli v říjnu, tzn. v neděli 4.10.2015 od 10:00 hod.
- › **Dětskou mši sv.** budeme slavít první neděli v listopadu, tzn. v neděli 1.11.2015 od 10:00 hod.
- › Dne 11.10.2015 v 10:00 hod bude mši sv. v našem kostele sloužit o. biskup Václav Malý; mše sv. v 8:00 hod nebude sloužena.
- › Společné setkání farnosti při nedělním obědě (loni „farní prase“) proběhne po

2.10. – svátek sv. andělů strážných

Neboj se pozemských bouří. Tvůj anděl strážce tě chrání a v tvém srdci spočívá Ježíš. (sv. Terezie od Dítěte Ježíše)

Každému člověku, tedy i nám, dává Bůh přátelství a neustálý doprovod konkrétního anděla. Vzniká mezi námi zvláštní pouto, jehož podstatu nejsme s to beze zbytku proniknout. Má svou pozemskou část, ale nepřestane existovat ani po našem vstupu na věčnost. Je to bezpochyby vazba vzájemné lásky a zodpovědnosti. Andělova starostlivost není nějaká přikázaná láska, protože Bůh to tak chtěl a protože se nedalo jinak. Anděl miluje silou celé své bytosti všechno to, co miluje Bůh. Proto miluje svěřeného člověka upřímně a nezištně, bez jakéhokoli pocitu donucení. V tajemných plánech Boží prozřetelnosti dostává za úkol vést nás do věčného domova k Otci. Toto poslání má za úkol

především pomáhat člověku při jeho úsilí o stále větší dobro a střežit i ty nejmenší projevy dobra. V centru andělovy pozornosti je nepochybně také utrpení jeho pozemského přítele. Knihy Písma svatého uvádějí četné krásné příběhy soucitné a posilující přítomnosti andělů po boku trpících lidí.

Jerzy Zieliński, 365 dní s mystiky Karmelu

Každý má svého anděla...

Mějte se na pozoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých. Pravím vám, že jejich andělé v nebi jsou neustále v blízkosti mého nebeského Otce. (Mt 18,10)

Tento úryvek z Matoušova evangelia mi probíhal hlavou minulou sobotu, když jsem se vydala do jedné pražské nemocnice za svou blízkou přítelkyní, která je ve velmi těžkém stavu pravděpodobně nevléčitelné nemoci. V mysli se mi míhalo mnoho otázek a mezi nimi také ty, které souvisejí s působením andělů strážných. Říkala jsem si, že i ona je přeci jednou z těch maličkých (nemocných), jejíž anděl strážný nad ní bdí a je blízko u nebeského Otce. „Co to znamená, že nad ní bdí? Vždyť má čtyři malé děti? Co je tedy myšleno BĚLOSTÍ anděla? Kam až sahá jeho ochrana a kam už anděl svojí mocí nemůže?

Při setkání s ní mi bylo v první chvíli úzko, stále se mi do hlavy vkrádaly myšlenky a představy, jak čtyřem malým dětem „odchází“ máma. Představovala jsem si její úzkost, jak asi přemýšlí o tom, že mohou děti a manžel zůstat bez ní. V průběhu tohoto odpoledne jsem se u ní setkala s jejím manželem, dětmi a bratrem. Představovala jsem si, že i s nimi jde a stále je jejich anděl strážný. Její manžel i bratr jsou si plně vědomi vážnosti situace.

A co jejich děti? Maminku mají moc rády. Celou situaci také vnímají se vším, co přináší podle svých dětských možností. Přesto ve mně toto setkání s nimi naopak vzbudilo spíše naději a klid, nežli ještě větší úzkost, jak jsem zprvu očekávala. Děti mají v sobě zvláštní schopnost žít a být plně v přítomném okamžiku a těžká období v životě mnohdy snášejí s určitým vnitřním klidem, někdy se až může zdát, jako by se jich situace příliš nedotýkala; i v tom vidím podporu andělů strážných, kteří provádě-

jí děti v nelehkých situacích a poskytují jim tím ochranu.

S přítelkyní jsem nakonec strávila téměř tři hodiny: chvílkami jsme si povídali, chvíli jsem ji jen držela za ruku nebo masírovala chodidla a nakonec jsme společně s ní a jejím bratrem zhlédli film, který má ráda. Přes všechno utrpení a bolesti, které prožívá, působila smířeně a vyrovnaně. Vzpomněla jsem si na knížku Anselma Grüna „Každý má svého anděla“, ve které přibližuje anděla, který odnímá úzkost z Ježíše na Olivetské hoře, kdy Ježíš říká: „Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“ A evangelium pokračuje slovy: „Tu se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly.“

Tento úryvek mě uklidňuje pokaždé, když si vzpomenu, jaké úzkosti asi musí prožívat nevléčitelně nemocný člověk, a věřím, že jeho anděl strážný je stále s ním, provází ho vším, co prožívá, a zmírňuje právě i úzkost, kterou prožívá.

Posledním nečekaným okamžikem při tomto setkání byl nenadálý příchod řadové sestřičky, která přišla s nabídkou společné modlitby a svatým přijímáním pro nemocnou kamarádku. Svým klidným a zároveň rozhodným přístupem působila tak, jako by ji posílal (jak opět píše Anselm Grün) „Anděl, který otvírá nebe“. Při loučení s mojí přítelkyní jsem opravdu cítila přítomnost anděla strážného, který, věřím, ji provede všemi úzkostmi i bolestmi a dá jí poznat život v Božím světle.

*Hle, pošlu před tebou anděla,
aby nad tebou po cestě bděl
a přivedl tě na místo, jež jsem
ti určil. Uctívej ho a naslouchej
jeho hlasu a nebuř se proti němu,
neodpustil by vám vaše přestupky,
neboť v něm přebývá mé Jméno.
Jestliže však budeš jeho hlasu
bedlivě naslouchat a budeš dělat,
co říká, budu nepřítelem tvých
odpůrců. Můj anděl půjde před tebou...
Praví Bůh, Hospodin...
(Ex 23,20-23)*

LK

ZE ŽIVOTA FARNOSTI A CÍRKVE

Rodiny z farnosti (díl 7.)

Soukupovi z Příbrami

Josef 57 let, tč. Úřad práce

Bohumila 51 let, dělník ve výrobě

David 27 let, sanitář, bydlí sám

Tereška 24 let, učitelka v mateřské škole

Pepča 13 let, 8. třída Waldorfské školy

Zuzanka 11 let, 5. třída Waldorfské školy

morče Sněženka, 2 roky – holčička

morče Bubu, 5 týdnů – rodiče doufají, že také holčička

S Pepčou jsme se seznámili na Svaté Hoře, kde jsme také měli v září 1984 svatbu. Bůh nás postupně obdaroval dětmi, které se mají vzájemně rády (někdy i ty dospívající). Bylo milé slyšet říkat tu nejmladší: „Bez Davidka nikam nepojedu“, když jsme plánovali pouť ke Sv. Janu pod Skalou, která se stala téměř rodinnou tradicí.

Již v adventu staví Pepča, teď už s dětmi, velký betlém, ozářený žárovčičkami a doplněný hracím strojkem. Je šikovný, a tak si některé figury vyřezal dokonce sám. Na Vánoce se všichni těšíme a snad každý rok s námi byl u stolu některý z našich bližních, který by zůstal jinak sám. A to jsme pak rádi, alespoň je nás víc a je veselo. Jinak jsme rodina, kde občas někdo něco hledá: radu, objetí, pochopení, ale také třeba druhou ponožku, čistou lžičku nebo ty nůžky, které tady, do Prčic, vždycky visely. Jsme rodina, kde děti chtějí zábavu, maminka trochu kultury, tatínek klid. Nebo naopak tatínek kulturu, maminka trochu zábavy a děti klid (od rodičů). Jelikož bydlíme v paneláku, tak je dobré, že máme zahrádku (v zahrádkářské kolonii), kde se někdy i něco urodí a kde se občas scházíme s přáteli a příbuznými u něčeho dobrého.

Zkrátka, Bůh mi dal v Pepovi skvělého manžela a 4 fajn děti, které svého otce milují. Co víc si přát, než když mi dospívající syn řekne: „Maminko, já Tě mám hrozně rád.“ Nebo když otevřu lednici a tam najdu dobrotu se vzkazem – Pro Pepču od Zuzy. Po zkušenostech z dětství jsem v životě netoužila po ničem víc, než mít úplně normální rodinu. A Bůh mi dal víc. Dal mi dokonce velkou rodinu, ve které jsem šťastná a

kam se každý její člen rád vrací. Samozřejmě, že není vždycky všechno super, ale za tento dar Bohu moc děkují.

PS: Možná je to víc o mně a o mých pocitech, ale nedá se nic dělat, tužku vrazili mně.

Bohumila Soukupová

Termíny vyučování náboženství

Níže v tabulce jsou k nalezení termíny vyučování náboženství ve školním roce 2015/2016. Výuka probíhá každý týden v uvedených dnech na faře u sv. Jakuba.

Třída	Den	Hodina	Vyučující	Počátek výuky
1.-2.	Pondělí	15:00	Mgr. Marie Štefaníková	21.9.2015
3.	Úterý	15:30	Mgr. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	6.10.2015
4.	Pondělí	13:00	Mgr. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	5.10.2015
5.-6.	Úterý	15:00	P. Mgr. DAVID Horáček, CSsR	22.9.2015
7.-9.	Bude upřesněno		Mgr. Jaroslav Kučera	Bude upřesněno

P. Jindřich Krink, farář

Nové webové stránky farnosti

V uplynulých měsících proběhla větší aktualizace farního webu (farapribram.cz). Předchozí verze z roku 2006 již byla technologicky zastaralá. Nynější verze stojí na moderním redakčním systému. Wordpress (wordpress.org) je zárukou, že web bude po technické stránce po mnoho let stále aktuální. Systém umožňuje snadnou správu příspěvků, kalendáře, fotogalerie a dalších věcí.

Grafické zpracování nových stránek není definitivní a bude se dále vylepšovat. Vzhled by neměl snižovat čitelnost a orientaci ve stránkách. Důležitá je také použitelnost na všech typech zařízení, jako jsou klasické stolní počítače, přenosné notebooky, tablety a chytré telefony. Stránky jsou zobrazitelné ve všech nejpoužívanějších prohlížečích.

Obsah bude záviset na nás samotných. Pokud by se chtěl někdo podílet na správě farního

webu, bude vítán. Práce je to zajímavá a obohacující. O prázdninách proběhlo první školení v ovládnání redakčního systému a brzy bude následovat další.

Uvítáme též nápady, jak stránky dále rozvíjet. Do budoucna se bude rozšiřovat množství zdigitalizovaných výtisků zpravodaje Jakub. V úvahu připadá také zveřejnění zdigitalizované farní kroniky nebo obsah farní knihovny.

za farní tým webařů Vojtěch Havlíček

Po maturitě na „studentskou“

Školákům a studentům středních škol začala škola již zhruba před měsícem, některým ale začíná právě teď. Akademický rok na českých vysokých školách a univerzitách začíná nejčastěji v druhé polovině září, na každé škole jindy podle rozhodnutí jejího rektora. Pro 52 tisíc studentů Univerzity Karlovy, největší univerzity v republice, začne 1. října. A velká univerzitní města také nabízejí vysokoškolákům mnoho aktivit a společenského vyžití, ať už jde o proslulé párty na kolejích, vítání prváků nebo studentské pikniky, jako třeba v srdci vzdělanosti – v Praze na Albertově.

Kromě toho ale existují tzv. akademické farnosti či „studentské mše svaté“, různé křesťanské spolky a mnoho aktivit, kde může student načerpat povzbuzení do studia, když mu to zrovna nejde podle jeho plánu, může se seznámit (a to nejen s lidmi stejného pohlaví) a pěstovat svůj vztah s Bohem. Z vlastní zkušenosti mohu říci, že studentské mše svaté, různá „spolča“ a kněží, kteří pracují s mládeží, jsou opravdovým obohacením během doby, kdy je člověk zaměřený hlavně na učení a celý svět se točí podle rozvrhu akademického roku.

V Praze je to známá Akademická farnost při kostele Nejsvětějšího Salvátora, kterou vede profesor Tomáš Halík, asi největší dnešní český filozof. Na mších zde student narazí i na Marka Orko Váchu, jehož knihy se stávají bestsellery. Při kostele sv. Ignáce z Loyoly na Karlově náměstí funguje Vysokoškolské katolické hnutí (VKH). Sem přicházejí zejména ti, kteří mají rádi rytmické mše svaté, „u Salvátora“ či „u Halíka“ se totiž hraje na varhany. VKH je velmi čínorodá a nabízí spoustu aktivit, „k Salvátorovi“ zase přichází dav studentů na kázání a je možné zde chodit na přípravu ke svátostem.

Komu to nestačí, mohu mu doporučit ještě kostel Nejsvětějšího srdce Páně na náměstí Jiřího z Poděbrad. A další a další, která v hlavním městě fungují. V kostele sv. Ignáce „na Karláku“ je zahajovací studentská mše svatá ve středu 7.10. v 19:00 hodin.

Ve stejný den i čas je také zahajovací studentská mše svatá v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Plzni, kde funguje studentský klub Hora. Na zahajovací studentské mši je přítomen pan biskup, letos by to ještě mohl být Mons. František Radkovský. Ale nepředbíhejme, jmenování nového plzeňského biskupa je tzv. „na spadnutí“. Otec biskup zde každý rok slaví i svůj svátek, narozeniny a výročí svěcení. Loni se se studenty loučil coby biskup, netuše, že mu papež jeho mandát ještě o rok prodlouží. Po mši je program na faře, jednou je to film, jindy prezentace o cestě jednoho ze studentů do Svaté země, poté děvčata připraví čajovnu a další týden se jde na křížovou cestu do „Kilometrovky“. Na zahajovací mši je přítomen i Spectabilis pan děkan Lékařské fakulty UK a Honorabilis paní rektorka Západočeské univerzity v Plzni. Po mši jdou všichni na faru, zpívá se Gaudeamus a všichni si s biskupem přituknou sklenkou vína.

Musím alespoň za sebe říci, že na tyto mše, na tyto lidi a na tento program se těším stejně jako na příchod Ježíška – takže hodně. A jak poslouchám své přátele, nejsem v tom sám. Děkuji Bohu za to, že tady máme studentské kněze, svobodu vyznání, kostely a čínorodé mladé dívky a chlapce, kteří vytváří program. Modlím se za to a doufám, že studentská společenství ve velkých i méně velkých univerzitních městech u nás se budou dále rozvíjet. Nevím, jak to bylo za minulého režimu, a vím, že vše může být mnohem lepší. Víím, že v Plzni „na studentskou“ jde kolem 50 lidí (v Plzni studuje kolem 18 tisíc vysokoškoláků, v Praze kolem 200 tisíc), ale přesto jsem za to rád a za sebe říkám: toto se povedlo!

A budu ještě radši, když na studentských mších svatých budu potkávat stále více Příbramáků a farníků od sv. Jakuba. Popřejme tedy našim maturantům hodně zdaru u „Zkoušky dospělosti“ a v přijímacím řízení na VŠ a nově přijatým studentům té či oné vysoké školy, aby sebrali odvahu a přišli. Teď už ví, kam.

Štěpán Vitha

Proč by křesťané měli podporovat Izrael

Knížku s tímto názvem napsal americký novinář a spisovatel Mike Evans, který je považován za jednoho z předních světových expertů na Izrael a Blízký východ. Kniha vyšla česky v březnu tohoto roku v nakladatelství Triton.

Autor v této knize předkládá deset důvodů, proč by křesťané měli podporovat židovský národ a jeho stát. Tyto důvody formuluje na základě biblických výroků. Začíná Abrahamem v Gn 12,3 („Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí.“). Další důvody vyvozuje ze slov proroků, např. z varování v Za 2,12 („Kdo se vás dotkne, dotkne se zřitelnice mého oka.“). Autor nachází oporu pro uváděné důvody i v řadě míst v evangeliích, u apoštola Pavla i v knize Zjevení. To, že citované výroky platí i pro dnešní Izrael, zdůvodňuje tím, že Bůh je věrný, že své sliby plní a že žádné z jeho zaslíbení nebylo zrušeno.

Na řadě míst je zdůrazněno, že nejúčinnějším nástrojem, kterým křesťané mohou pomáhat Izraeli, je modlitba. I když předloženou přímou aplikaci biblických výroků na současnou politickou situaci nelze považovat za bezproblémovou, neměli bychom zůstat vůči Izraeli neteční.

Tuto knihu jsem zatím nečetl, pro tento text jsem použil recenzi Vladimíra Roskovce, která vyšla ve druhém letošním revue České křesťanské akademie – Universum.

Poznámka na okraj – shodou okolností v posledním čísle Katolického týdeníku vyšel článek o křesťanských školách v Izraeli, jejichž učitelé stávkují, protože jim izraelská vláda snížila dotace a tím vytváří „podmínky“ pro to, aby tyto školy nepřežily. Na jedné straně je nutné Izrael podporovat, na druhou stranu se ale musíme dokázat ozvat a přihlásit se o svoje práva.

z výše uvedených zdrojů JC

Monitoring prací na Svaté Hoře

Na jaře letošního roku, když se schylovalo k opravě a celkové rekonstrukci poutního místa Svatá Hora, nabídla své služby i skupina studentů Gymnázia Příbram. Pod vedením pana

učitele PhDr. Josefa Fryše se školní televize GymTV přihlásila stejně jako několik dalších zájemců k provádění průběžné dokumentace oprav. GymTV tuto zakázku získalo a od té doby mají mimořádnou možnost sledovat to, co je ostatním utajeno.

Především jsou to složité archeologické a restaurátorské práce, odkrývání a studia několika vrstev výmalby a volba té, která zůstane zachována. Vzácné sochy, dveře i mobiliář jsou v rukou restaurátorů. Opravou prošly i střechy, krovy a krytina.

V mimořádných podmínkách žije i komunita kněží-redemptoristů a pracovníků, kteří zajišťují jednak běžný život, ale i bohoslužby, dočasně konané v exercičním domě a v případě příznivého počasí i v prostoru u svatohorské studánky.

Zeptala jsem se pana Fryše, co pro GymTV znamená možnost tyto opravy zblízka sledovat a dokumentovat.

„Naším úkolem je zpracovat postup prací v dokumentárním filmu na DVD a ten odevzdat do 25.11.2015, kdy se předpokládá dokončení prací na Svaté Hoře. Přidaná hodnota zakázky je jednak čest pro naši školu, že může být tak říkajíc u toho - vždyť Svatá Hora je tak významné místo, že si tu pozornost prostě zaslouží automaticky - a jednak mimořádný zážitek a zkušenosti pro studenty, kteří mohou v doprovodu dospělé osoby dokumentovat tak významnou událost a Příbramákům tak svým způsobem zpřístupnit Svatou Horu i během rekonstrukce. Už teď je možné průběžně sledovat reportáže GymTV na internetových stránkách školní televize, na webových stránkách Svaté Hory, na facebooku města i na Youtube.“

Věřme, že práce, které by mohly trvat i pár let, zvládnou všichni na Svaté Hoře v termínu, který si stanovili. Všem přeje hodně sil a přímluvu Panny Marie Svatohorské.

HV

Člověk a víra – zajímavý projekt (nejen) pro fotografy

Projekt „Člověk a víra“ vznikl po mnohaleté fungující a příjemné fotografické spolupráci fotografů Romana Albrechta a Ireny Grimové.

Nápad přišel jako osvětlení na koncertu v refektáři dominikánů u sv. Jiljí – zachytit krásu prostor a duchovní rozměr okamžiku.

V září roku 2011 tedy zdokumentovali první akci, mši u hrobu sv. Václava. Hotový obrazům se dostalo velkého ohlasu, což bylo vstupenkou k fotografické spolupráci s Metropolitní kapitulou u sv. Víta v Praze. Projekt k velké radosti autorů začal nabývat stále větších rozměrů, což zastřešila pětiletá smlouva o spolupráci.

Vzhledem k mohutnosti prostoru, ve kterém se oba autoři pohybují, museli značně rozšířit své vybavení pro snadnější práci, a to v podobě dalšího softwaru na úpravu fotografií, profesionálních vysílaček a světelné optiky.

Počáteční nesmělost při fotografování akcí pořádaných Metropolitní kapitulou se přeměnila v naprostou odevzdanost projektu, ke kterému přistupují velmi profesionálně. Odráží se to v pečlivé přípravě na každou akci, v patřičném způsobu práce a zároveň přísném postupu při zpracování fotografií. Velkým milníkem spolupráce byl první ročník výstavy „Katedrála a živá setkání“, pořádané v termínu od 18. října do 18. listopadu 2012 v malebných prostorách Mladotova domu na Pražském hradě, v ulici Vikářská 37.

Výstava dosáhla velkého ohlasu přes tehdy minimální propagaci, proto byli autoři vyzváni k jejímu zopakování.

Zda se to autorům podařilo, se můžete dozvědět ze zpětné vazby od návštěvníků, jejichž počet se denně pohyboval v řádech desítek.

Roman Albrecht i Irena Grimová mají své vlastní zaměstnání v jiném oboru, proto je intenzita spolupráce vedla k myšlence rozšířit své řady o další spolupracovníky, k projektu se připojil jako další partner v roce 2012 Václav Chaloupka, 2014 Miroslav Snopek. V roce 2014 se rozhodli iniciativu rozšířit na celou ČR.

Unikátní fotografické sdružení Člověk a víra – Fotografové pro církev ČR je celostátní nezisková organizace zastřešující práci dobrovolných fotografů, kteří uměleckou formou dokumentují významné křesťanské akce českých církví jak v republice, tak v zahraničí. Dnes je nás přes padesát, pevně věříme, že v průběhu několika let se staneme největším fotografickým sdružením v České republice.

Svoje příspěvky můžete zasílat na mail: Stejkoza.Josef@gmail.com

Uvítáme právě pomoc i v této oblasti – přijímáme další fotografie z celé republiky. Každého zájemce vyškolíme jak fotograficky, tak i specificky z hlediska sakrální fotografie. Méně zkušený kandidát pak dostává přiřazeného mentora z řad zkušenějších fotografů a tak napomáháme jeho profesnímu růstu. Našimi členy jsou převážně amatéři a poloprofesionálové, ale máme i několik členů, které živí jen fotografie. Je na místě však poznamenat, že všichni konají svou práci zdarma. Našemu nejmladšímu členovi je 17, nejstaršímu 75 let.

Více na clovekavira.cz

JS

NEJEN PRO DĚTI

Náš anděl strážný

V modlitbě k našemu andělovi strážnému začínáme modlitbu slovy „Anděle Boží, strážce můj, rač vždycky být ochránce můj, **mě** vždycky ved’...“ Tím prosíme, abychom nesešli z cesty za Ježíšem. Pomoz dětem dole na obrázku najít tu správnou, aby se neztratily.

převzato z kanan.cz, AS

